

Sygn. akt XI W 9779/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Bazyluk

Protokolant: Beata Jaworska

w obecności oskarżyciela -----

po rozpoznaniu w dniach 17 maja, 21 czerwca, 25 lipca i 26 września 2016 roku w W.

sprawy przeciwko **M. B.**

synowi T. i A.

urodzonemu dnia (...) w O.

obwinionemu o to, że:

w dniu 31 października 2014 roku ok. godz. 05:45 w W. przy ul. (...) w klubie (...) bez zamiaru uiszczenia należności wyłudził konsumpcję na kwotę (...),00 na szkodę firmy (...) Sp. Z o.o.

to jest o wykroczenie z art. 121§2 kw

orzeka

I. Na podstawie art. 5 § 1 pkt 1 kpw w zw. z art. 62 § 3 kpw obwinionego **M. B.** uniewinnia od dokonania zarzucanego mu czynu;

II na podstawie art. 118§2 kpw ustala, iż koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt XI W 9779/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności faktycznych ujawnionych w toku rozprawy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 października 2014 roku około godziny 04:00 do klubu (...), znajdującego się przy ul. (...) w W. weszło 4 mężczyzn. Mężczyźni zajęli stolik w sali głównej. Do stolika przysiadły się również tancerki. W trakcie tego spotkania dwóch mężczyzn opuściło klub. Jeden z pozostałych mężczyzn poprosił o rachunek, który opiewał na kwotę 450,00 zł. Rachunek został przez niego uregulowany. W dalszej części spotkania mężczyźni zamówili jeszcze co najmniej 8 butelek wody o pojemności 250 ml każda, oraz alkohol w postaci wódki. W godzinach 5:30 – 6:00 drugi z mężczyzn poprosił o rachunek. Opiewał on na kwotę 1083,00 zł i obejmował: wódkę dla tancerek – 3 szt. po 4,00 zł sztuka (łącznie 12,00 zł), sok Sexy – 3 szt. po 307,00 zł sztuka (łącznie 921,00 zł), usługę kelnerską – 90,00 zł oraz 6 sztuk wody mineralnej o poj. 250 ml każda, po 10,00 zł sztuka (łącznie 60,00 zł). Mężczyzna odmówił zapłacenia rachunku w kwocie powyższej. Na miejsce zdarzenia została wezwana Policja.

Po wylegitymowaniu mężczyzny okazało się, że jest nim M. B., zamieszkały w G. przy ul. (...).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: wyjaśnienia obwinionego złożone na rozprawie w dniu 21 czerwca 2016 roku (k. 120 – 122), zeznania świadka M. C. złożone na rozprawie w dniu 17 maja 2016 roku (k. 103 – 104; zapis audiowizualny rozprawy z dnia 17 maja 2016 roku od 00:06:01 do 00:26:09 – k. 104), częściowo zeznania świadka K. R. złożone na rozprawie w dniu 21 czerwca 2016 roku (k. 121 – 123), częściowo zeznania świadka K. R. złożone w toku czynności wyjaśniających (k. 28), częściowo zeznania świadka M. W. na rozprawie w dniu 25 lipca 2016 roku (k. 145 – 146; zapis audiowizualny rozprawy z dnia 25 lipca 2016 roku od 00:04:03 – 00:25:34 – k. 147), nagranie z płyty DVD (k. 76), notatka urzędowa (k. 1), kserokopie paragonów (k. 10 – 11).

Obwiniony na rozprawie w dniu 21 czerwca 2016 roku nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył obszerne wyjaśnienia. Obwiniony wyjaśnił, że w przedmiotowym dniu udał się do klubu (...) wraz ze swoimi kolegami, w sumie 4 osób. Zajęli stolik, zaś tancerki podeszły do nich i usiadły razem z nimi. Obwiniony przebywając w klubie z kolegami zamówił wódkę w liczbie 4 sztuk oraz wodę. Wspomniał, że w trakcie wieczoru dwóch kolegów opuściło ich, zaś jego kolega M. C. poprosił o rachunek, którego wysokość nie zgadzała się ze złożonym zamówieniem. Po opuszczeniu klubu przez znajomych obwiniony pozostał w klubie jeszcze około 1,5 h. Wyjaśnił, iż miał świadomość do jakiego klubu idzie i miał tu na myśli doniesienia prasowe i to co się mówi o tego typu klubach. Był przekonany, że tancerki będą chciały naciągnąć ich na jak najwięcej i dlatego nie zamawiali niczego więcej poza tym, co zamówił dla siebie i kolegów. Później poprosił o rachunek i chciał go uregulować, nie uciekał z klubu ani niczego nie wyludzał, tylko nie godził się na dopisywanie niczego do rachunku. Wyjaśnił, że nie został poinformowany przez kelnerkę o cenie soku „Sexy” i nie wie, co znaczy usługa kelnerska. Wskazał również, że jest pewny, że tancerki nie piły wódki. Nie został również poinformowany, że w cenie wody będzie zawarta opłata za towarzystwo tancerek. Wyjaśnił również, że idąc do klubu zakładał, że wszystko zapłaci i że posiadał środki wystarczające do zapłacenia rachunku.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd przyznał walor wiarygodności wyjaśnieniom obwinionego w całości. Nie ulega wątpliwości, że w dniu 31 października 2014 roku M. B. wraz z trójką swoich znajomych około godz. 4:00 zjawił się w klubie (...) na ul. (...) w W. i zajęli stolik. Nie ulega również wątpliwości, że do stolika obwinionego dosiadły się tancerki klubu, zaś obwiniony wraz z kolegami w czasie swojej obecności w klubie zamawiał wodę oraz wódkę. Nie ulega też wątpliwości, że klub za zamówienie przedstawił rachunek opiewający na kwotę 1083,00 zł., którego wysokość obwiniony negował oraz którego nie zapłacił. Powyższe fakty znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka M. C. oraz w części w materiale filmowym (k. 76).

Sąd za wiarygodny dowód uznał zeznania świadka M. C. w całości. Świadek w sposób uporządkowany i chronologiczny przedstawił przebieg zdarzenia jakie miało miejsce w przedmiotowym dniu w klubie (...). Relacja świadka jest wyczerpująca, spójna, logiczna i koresponduje z wyjaśnieniami obwinionego oraz materiałem filmowym w postaci nagrania z kamer klubu.

Sąd uznał za wiarygodne w części zeznania świadka K. R.. Z uwagi na to, że świadek nie pamiętała wszystkich okoliczności zdarzenia, zostały jej odczytane zeznania złożone przez nią w toku czynności wyjaśniających. Świadek potwierdziła zeznania i przedstawiła w sposób zwięzły schemat postępowania wobec klientów wyrażających chęć zakupu napojów dla tancerek oraz zamawiania innych usług. W pozostałym zakresie Sąd odmówił przyznania waloru wiarygodności zeznaniom świadka, bowiem nie znajduje on potwierdzenia w zebranych w sprawie materiale dowodowym.

Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadka M. W. w części. Sąd wziął pod uwagę fakt, że świadek jedynie częściowo kojarzyła okoliczności zdarzenia oraz osobę obwinionego. Świadek nie była w stanie podać szczegółów sprawy, jednakże nakreśliła sposób działania klubu wobec jego klientów. W tej ostatniej kwestii zeznania świadka były jasne i spójne, i w tym zakresie Sąd uznał je za wiarygodne, bowiem znajdują one potwierdzenie w innym uznanym za wiarygodny materiale dowodowym, to jest zeznaniach świadka K. R.. W pozostałej części wobec niepamięci świadka, zeznania świadka w ocenie Sądu, nie mogły stanowić podstawy ustalenia stanu faktycznego.

Wobec niezakwestionowania przez żadną ze stron ujawnionych na rozprawie w trybie art. 76 § 1 kpw dowodów w postaci: notatki urzędowej (k. 1), protokołu przyjęcia ustnego zawiadomienia o wykroczeniu (k. 5-6), kserokopie paragonów (k. 10-11), karta karna (k. 130 -140), Sąd uznał je za pełnowartościowy i wiarygodny materiał dowodowy.

M. B. został obwiniony o to, że w dniu 31 października 2014 roku ok. godz. 05:45 w W. przy ul. (...) w klubie (...) bez zamiaru uiszczenia należności wyłudził konsumpcję na kwotę 1083,00 zł na szkodę firmy (...) Sp. z o.o., to jest o wykroczenie z art. 121 § 2 kw.

Zgodnie z brzmieniem art. 121 § 2 kw, kto bez zamiaru uiszczenia należności wyłudza pożywienie lub napój w zakładzie żywienia zbiorowego, przejazd środkiem lokomocji należącym do przedsiębiorstwa niedysponującego karami pieniężnymi określonymi w taryfie, wstęp na imprezę artystyczną, rozrywkową lub sportową, działanie automatu lub inne podobne świadczenie, o którym wie, że jest płatne, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Podmiotem wykroczenia może być każdy, kto skorzystał ze świadczenia. Sprawca od samego początku ma działać bez zamiaru uiszczenia wymaganej należności. Znamię czasownikowe „wyłudza” zakłada zachowanie nakierowane na określony cel tj. pozyskanie bezpłatnego świadczenia (Zbrojewska M., art. 121. [w:] Kodeks wykroczeń. Komentarz, wyd. II. LEX, 2013).

Czynu zabronionego, którego znamiona opisane zostały w art. 121 § 2 kw dokonać można jedynie w zamiarze bezpośrednim z winy umyślnej. Osoba dopuszczająca się tego wykroczenia musi z góry zakładać, że nie zapłaci za pożywienie lub napój w zakładzie żywienia zbiorowego.

Sąd, dokonując w sprawie niniejszej ustaleń faktycznych posiłkował się zewnętrznymi objawami zachowania obwinionego oraz osób mu towarzyszących. Nie ulega wątpliwości, że relacje pracowników klubu (...) są sprzeczne z relacją obwinionego M. B. oraz jego towarzysza M. C.. Należy zwrócić uwagę na fakt, że w toku całego postępowania obwiniony wielokrotnie wskazywał na to, że nie miał świadomości, że w cenę wody wliczone zostanie towarzystwo tancerek. Natomiast jak wynika z relacji pracowników klubu, za każdym razem klientom okazywane jest menu dla tancerek i informowani są o regułach panujących w klubie, co do zamawiania drinków oraz towarzystwa tancerek.

Nie ulega wątpliwości, iż w sprawie niniejszej kelnerka pojawiła się przy stoliku obwinionego, okazując mu menu, jednakże z uwagi na to, że nagranie nie jest nagraniem dźwiękowym, nie można z całą pewnością ustalić treści rozmowy kelnerki z obwinionym, oraz nie można ustalić, czy rzeczywiście w tym przypadku został on poinformowany o regułach panujących w klubie, w tym również co do tego, że zamówiona przez niego woda będzie objęta ceną drinku „Sexy”. Brak jest również pewności, co do tego, że obwiniony został poinformowany, że jeżeli zdecyduje się na towarzystwo tancerki przy stoliku, zobligowany będzie do zamówienia drinka z menu przeznaczonego dla tancerek. Nie ulega też wątpliwości, że drinki nie zostały fizycznie dostarczone do stolika obwinionego.

W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę, że w postępowaniu karnym wyjaśnienia obwinionego są centralnym dowodem, do którego należy odnosić wszystkie inne zgromadzone w sprawie dowody, nie sposób w tej sprawie bez żadnej wątpliwości przyjąć, że obwiniony miał świadomość co do cen wody dla tancerek oraz co do tego, że wyrażając zgodę na towarzystwo tancerki, zobowiązany jest do zamówienia drinka, a co za tym idzie, że z góry postanowił za nie zapłacić.

W realiach dowodowych niniejszej sprawy niemożliwym jest wykazanie działania obwinionego ze z góry powziętym zamiarem wyłudzenia napoju. Mając na uwadze, że zamiar obwinionego powstał dopiero po okazaniu mu rachunku, z którego wysokością się nie zgadzał, uznać należy, że obwiniony M. B. swoim zachowaniem nie wypełnił znamion czynu mu zarzuconego. Ponadto, zgodnie z zasadą in dubio pro reo, uregulowaną w art. 5 § 2 kpk, a stosowanym w postępowaniu w sprawach o wykroczenia z mocy art. 8 kpw, wątpliwości, których nie usunięto w postępowaniu dowodowym, rozstrzyga się na korzyść obwinionego. Mając zatem na uwadze wątpliwości, które pojawiły się w sprawie niniejszej, a których nie usunięto w postępowaniu dowodowym Sąd rozstrzygnął je na korzyść obwinionego i uznał, że obwiniony M. B. nie naruszył dyspozycji art. 121 § 2 kw, biorąc bowiem pod uwagę zaistniałe okoliczności brak

jest podstaw do stwierdzenia, jakoby obwiniony działał w zamiarze bezpośrednim i swoim zachowaniem wyczerpał znamię winy.

Nadto podkreślić należy, iż podmiot prowadzący klub (...) na dzień 31 października 2014 roku nie posiadał zezwolenia na sprzedaż alkoholu, trudno więc mówić o wypełnieniu ustawowych znamion wykroczenia z art. 121§ 2 kw również w tym zakresie.

Podsumowując, Sąd stwierdził wystąpienie negatywnej przesłanki procesowej opisanej w art. 5 § 1 pkt 1 kpw w postaci braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia wykroczenia. W związku z tym, że został otwarty przewód sądowy, należało wydać wyrok uniewinniający, zgodnie z dyspozycją art. 62 § 3 kpw.

W sprawie, w której wniosek o ukaranie złożył oskarżyciel publiczny i w której uniewinniono obwinionego Sąd ustala, iż koszty postępowania ponosi Skarb Państwa, o czym orzeczono na podstawie art. 118 § 2 kpw.